

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobce: **P. R.**
bytem X
zastoupený Mgr. Vojtěchem Novotným, advokátem
se sídlem Karlovo náměstí 671/24, Praha 1 – Nové Město

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1 – Nové Město

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2021, č. j. 612/2019-160-SPR/9,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2021, č. j. 612/2019-160-SPR/9, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 16 342 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Vojtěcha Novotného, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Magistrát hl. m. Prahy (dále „prvostupňový správní orgán“) rozhodnutím ze dne 25. 5. 2011, č. j. MHMP-451686/2011, zamítl podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“), námitky žalobce proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče. Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 6. 2019, č. j. 612/2019-160-SPR/3, zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdil. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“), který rozsudkem ze dne 26. 11. 2020, č. j. 11 A 119/2019-46 (dále jen „zrušující rozsudek“), rozhodl tak, že se rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 6. 2019, č. j. 612/2019-160-SPR/3, zrušuje a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení. Žalovaný v záhlaví uvedeném rozhodnutí (nyní napadené podanou žalobou) znovu zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí prvostupňového správního orgánu potvrdil. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkumu a zrušení rozhodnutí žalovaného.
2. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že si na základě závazného právního názoru městského soudu uvedeného ve zrušujícím rozsudku vyžádal kopii pokutového bloku o přestupku ze dne 17. 9. 2010 (č. B 0885658, série CB/2004), který shodně jako pokutový blok o přestupku ze dne 10. 4. 2010 (č. B 0816574, série CB/2004), jež již byl součástí spisové dokumentace, splňuje zákonem předepsané náležitosti. Z každého z nich je patrné, kdy, kde a kým byl spáchán přestupek. Oba obsahují podpis žalobce. K podpisu žalobce na pokutovém bloku o přestupku ze dne 10. 4. 2010 žalovaný uvedl, že podpis se v průběhu času mění. I podpisy žalobce založené ve správním spisu nejsou vždy zcela identické, nicméně předmětný podpis nezakládá takovou pochybnost, aby tento pokutový blok bylo možné odmítnout. Na pokutovém bloku jsou i další informace, které prokazují, že byl uložen právě žalobci (rodné číslo a čísla občanského a řidičského průkazu). Dle žalovaného tak není možné, aby došlo ke zfalšování podpisu žalobce.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a následná replika

3. Žalobce v podané žalobě namítá, že správní řízení, které vedlo k vydání žalobou napadeného rozhodnutí, trvalo téměř jedenáct let a taková délka řízení je nepřijatelná a zakládá nezákonnost rozhodnutí. Žalobce odkázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2009, č. j. 1 Afs 15/2009-105, ze dne 24. 10. 2013, č. j. 4 As 102/2013-38, a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2015, č. j. 6 As 114/2014-55, č. 3339/2016 Sb. NSS. K tomu uvedl, že zásahy veřejné moci do soukromé sféry jsou zásadně limitovány během času a rovněž oblast trestní represe je zásadně časově omezená. Žalobou napadené rozhodnutí má represivní povahu, spadá svým charakterem do oblasti správního trestání, a je tak třeba použít úpravu zániku odpovědnosti za přestupek. Argument institutu proti nečinnosti se jeví žalobci jako absurdní, neboť nelze po žalobci legitimně požadovat, aby usiloval o projednání ze strany správního orgánu a uložení trestu.
4. Žalobce dále upozorňuje na skutečnost, že pokutový blok za údajný přestupek ze dne 10. 4. 2010 nepodepsal, podpis na pokutovém bloku není jeho, a proto nemůže být způsobilým podkladem pro vydání žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce k porovnání přikládá listiny, na kterých je jeho vlastnoruční podpis, ze kterých je patrné, že se podpisy ani vzdáleně neshodují. Zjevné je to dle názoru žalobce i v porovnání s pokutovým blokem ze dne 17. 9. 2010.
5. Žalobce rovněž namítá, že se žalovaný v odůvodnění nijak nezabýval argumentací žalobce obsaženou v námitkách proti provedenému záznamu bodů, které směřovaly k vytýkanému přestupku ze dne 17. 9. 2010. Žalobce ve svém podání uvedl, že po tramvajovém pásu sice jel, ale pouze za účelem vyhnout se vozu, který patrně v důsledku technické závady nebyl schopen Shodu s prvopisem provedla: S. K.

pokračovat v jízdě. Okolnosti svého jednání se snažil policistům vysvětlit a pokutový blok nepodepsal. Žalovaný se s těmito námitkami v žalobou napadeném rozhodnutí nevypořádal.

6. **Žalovaný** ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu rozlišuje řízení o jednotlivých přestupcích od řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Žalovaný uvedl, že jelikož zákon nestanoví prekluzivní dobu, je nutné věc posoudit a v případě nezjištění vad rozhodnutí potvrdit, byť s takovými průtahy vzniklými z důvodu dlouhodobé přetíženosti věcného odboru. Žalovaný připouští, že věc nebyla vyřízena v zákonné lhůtě, nicméně odkázal na zrušující rozsudek městského soudu, podle kterého průtahy ve správním řízení nemohou být důvodem pro vyslovení nezákonnosti vydaného rozhodnutí, a tedy ani důvodem ke zrušení rozhodnutí soudem. Dále žalovaný uvedl, že se pokutovým blokem uloženým za přestupek ze dne 17. 9. 2010 zabýval, když zkoumal, zdali je dostatečným podkladem pro zápis bodů do karty řidiče. Žalovaný si vyžádal i kopii druhého pokutového bloku, který jednoznačně vyvrátil žalobcovo tvrzení, že s ním nebylo ve věci přestupku vedeno blokové řízení.
7. V replice **žalobce** uvedl, že právě povaha žalobou napadeného rozhodnutí je dle jeho názoru zásadním argumentem, pro který je třeba dovodit zánik odpovědnosti žalobce za dosažení 12 bodů, a to při analogickém použití úpravy zániku odpovědnosti za přestupek. Žalobce rovněž poukázal na skutečnost, že jasně zpochybnil pravost podpisu na pokutovém bloku z 10. 4. 2010, když konkrétně namítal, že si není vědom toho, že by tento pokutový blok podepsal a podpis obsažený na pokutovém bloku se s jeho podpisem ani vzdáleně neshoduje. K prokázání tohoto rozporu předložil několik listin, kde byl podpis žalobce. Identifikační údaje vyskytující se na pokutovém bloku jsou Policii ČR dostupné z příslušných registrů. Žalobce trvá na tom, že si měl žalovaný vyžádat pro posouzení otázky pravosti podpisu žalobce na pokutovém bloku znalecký posudek. Žalobce rovněž připomenul, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, jelikož se žalobce nevypořádal s námitkami uvedenými v podání ze dne 10. 11. 2010.

III. Posouzení žaloby

8. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobce i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Žalobce sice navrhl provedení důkazů, avšak to samo o sobě neznamená nesouhlas s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Navrhované důkazy žalobce dokládal již správnímu orgánu v rámci podaného odvolání, popř. se jedná o jiné podklady nacházející se ve správním spisu. Správním spisem se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
9. Ze správního spisu soud zjistil nad rámec již rekapitulovaného řízení v napadeném rozhodnutí následující podstatné skutečnosti. Součástí správního spisu jsou tyto rozhodné dokumenty:
 - a) příslušná oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení
 - b) pokutový blok ze dne 10. 4. 2010, série CB/2004, č. 08116574, k přestupku vedeném pod č.j. ORI-10021/P-2010-001106 ze dne 10. 4. 2010
 - c) pokutový blok ze dne 17. 9. 2010, série CB/2004, č. 0885658, k přestupku vedeném pod č. j. ORI-26695/PŘ-2010-001106 ze dne 17. 9. 2010
10. Dne 11. 10. 2010 bylo žalobci doručeno oznámení o zápisu 12 bodů v bodovém hodnocení a výzva k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění, proti kterému žalobce

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

podal námitky podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu. V námitkách vyslovil nesouhlas s blokovým řízením k přestupku, kterého se měl dopustit 17. 9. 2010, neboť po tramvajovém pásu jel jen za účelem vyhnutí se vozu, který v důsledku patrně technické závady nebyl schopen pokračovat v jízdě. Žalobce uvedl, že s blokovým řízením zásadně nesouhlasil a pokutu nezaplatil. Dne 25.5.2011 vydal prvostupňový správní orgán rozhodnutí, kterým zamítl námitky žalobce jako neodůvodněné a potvrdil provedený záznam 12 bodů ke dni 17. 9. 2010. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal včasné odvolání a zdůraznil, že již ve vznesených námitkách proti bodovému hodnocení namítl, že s provedeným záznamem do bodového hodnocení za přestupek ze dne 10. 4. 2010 nesouhlasí, neboť si není vědom dosažení zákonem stanovené hranice. Přestupku se nedopustil a není si vědom skutečnosti, že by předmětný den byl s jeho osobou takový přestupek projednáván v blokovém řízení. S projednáním navíc nesouhlasil a pokutový blok nestvrdil svým podpisem. Správní orgán měl zajistit alespoň kopii předmětného pokutového bloku a prokázat tak, že provedený záznam byl v souladu se zákonem. Dne 12. 5. 2017 prvostupňový správní orgán obdržel na základě žádosti ověřenou kopii pokutového bloku série CB/2004 č. 0816574 k přestupku vedeném pod č. j. ORI-10021/PŘ-2010-001106 ze dne 10. 4. 2010. O podaném odvolání rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 6. 2019, č. j. 612/2019-160-SPR/3, kterým odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Toto rozhodnutí bylo zrušeno již zmíněným zrušujícím rozsudkem městského soudu. V odůvodnění soud uvedl, že se prvostupňový správní orgán vůbec nevyjádřil k výtkám uvedeným v námitkách proti záznamu a pouze uvedl, že byly vyhodnoceny jako neodůvodněné, neboť záznam bodů plně odpovídá pravomocným rozhodnutím. Zcela ale pominul skutečnost, že žalobce již v uvedeném odůvodnění námitek výslovně uvedl důvody, pro které s blokovým vyřízením přestupku nesouhlasil. Soud upozornil, že i podání žalobce byla zmatená, když v odvolání poukázal na nedostatky jiného pokutového bloku (ze dne 10. 4. 2010), než v doplnění námitek, což však nic nemění na tom, že v doplnění námitek své konkrétní výtky k pokutovému bloku ze dne 17. 9. 2010 uvedl a ani jeden ze správních orgánů na toto tvrzení nereagoval. Pokutový blok ze dne 17. 9. 2010 si správní orgán nevyžádal a v rozhodnutí vycházel pouze z oznámení policejního orgánu o přestupku, což je ale s ohledem na vznesené námitky nedostatečné. Žalovaný dle soudu sice měl k dispozici pokutový blok z 10. 4. 2010, nicméně ten nijak nehodnotil a vycházel pouze z oznámení o spáchání přestupku. Žalovanému uložil postupovat v souladu s judikaturou správních soudů a pokutový blok ze dne 17. 9. 2010 si vyžádat. Následně žalovanému uložil posoudit soulad obou pokutových bloků s informacemi uvedenými v oznámení o uložení pokuty a vypořádat se s konkrétními námitkami žalobce. K žalobcem tvrzenému zániku odpovědnosti soud uvedl, že tuto námitku neshledal důvodnou, když předmětem řízení není přezkum rozhodnutí o přestupku, ale rozhodnutí, kterým byly zamítnuty námitky proti záznamu 12 bodů do registru. Průtahy ve správním řízení nemohou být důvodem pro vyslovení nezákonnosti vydaného rozhodnutí, a tedy ani důvodem ke zrušení rozhodnutí soudem. Žalovaný v dalším řízení vyžádal pokutový blok ze dne 17. 9. 2010 a znovu odvolání žalobce zamítl (k odůvodnění viz bod [2] tohoto rozsudku).

11. Městský soud nejprve připomíná, že podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2022, č. j. 1 Azs 16/2021-50, č. 4321/2022 Sb. NSS, je právním názorem vysloveným kasačním soudem ve zrušujícím rozsudku vázán krajský soud i Nejvyšší správní soud i při přezkumu nového rozhodnutí správního orgánu (obdobně viz i usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS, nebo usnesení ze dne 22. 10. 2019, č. j. 4 As 3/2018-50, č. 4015/2020 Sb. NSS). V řízení o žalobě proti novému rozhodnutí správního orgánu se u těch otázek, které byly správními soudy již pravomocně zodpovězeny při zrušení původního rozhodnutí, přezkoumává pouze to, zda správní orgán postupoval v souladu se závazným právním názorem správního soudu; ohledně takto vyřešených otázek totiž již „*není prostor pro polemiku*“ (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2020, č. j. 1 As 312/2020-39, nebo ze dne 1. 9. 2010, č. j. 3 As 9/2010-65).

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

12. Žalobce namítal, že délka správního řízení byla nepřiměřená. Totožnou námitkou se již městský soud zabýval ve zrušujícím rozsudku, kde uvedl, že průtahy ve správním řízení nemohou být důvodem pro vyslovení nezákonnosti vydaného rozhodnutí, a tedy ani důvodem ke zrušení rozhodnutí soudem. V souladu s výše uvedenou judikaturou právě rozhodující senát nemůže s tímto názorem polemizovat. Jediná výjimka, kterou z této závaznosti dříve vysloveného názoru správního soudu, judikatura dovodila, je situace, je-li závazný právní názor překonán judikaturou vyšší soudní instance (právní názor krajského soudu překonán Nejvyšším správním soudem či soudem vyšším, právní názor Nejvyššího správního soudu překonán Ústavním soudem, atd.; viz bod [41] již citovaného usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 1 Azs 16/2021, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 5. 2016, č.j. 1 Azs 31/2016-36). Městský soud se proto zaměřil na otázku, zda názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku nebyl překonán.
13. Správní soudy se opakovaně zabývaly otázkou, zda se v souvislosti s řízením o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů uplatní prekluze (promlčení) odpovědnosti za protiprávní jednání (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 9 As 311/2019-40, ze dne 4. 2. 2021, č. j. 9 As 245/2019-38, či ze dne 7. 10. 2021, č. j. 4 As 62/2021-41, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 18. 7. 2019, č. j. 6 A 212/2017-50, nebo rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 22. 9. 2022, č. j. 55 A 52/2022-21). Dané otázce se komplexně věnoval Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 25. 7. 2023, č. j. 54 A 84/2022-38, kde uvedl, že trest zániku řidičského oprávnění nastává přímo automaticky ze zákona, bez vydání příslušného výroku v jakémkoliv rozhodnutí. Výzva správního orgánu ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu je tak dílčím procesním postupem vykonávacího řízení týkajícího se již uloženého trestu, a lze je tedy argumentem *a simili* poměřovat pouze s výkonem trestu, a nikoliv s hlavní fází trestního řízení, při níž je teprve rozhodováno o vině a o trestu za spáchaný delikt. V tomto směru je tak nutné podotknout, že zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, žádnou úpravu promlčení uloženého trestu nezná. S ohledem na povahu řízení o námitkách a okruh otázek, jež přísluší správním orgánům v tomto řízení zkoumat, dospěly soudy k závěru, že se prekluze (promlčení) odpovědnosti za protiprávní jednání neuplatní. Dosažení 12 bodů není přestupkem ani jiným správním deliktem, neboť v řízení o námitkách se již nezkoumají okolnosti, které jsou předmětem přezkumu v řízení o jednotlivých přestupcích (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 9 As 311/2019-40). V rámci tohoto řízení se tak pouze kontroluje správnost evidenčních úkonů v registru řidičů co do počtu zaznamenaných bodů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 4. 2016, č. j. 6 As 60/2016-23, č. 3423/2016 Sb. NSS). Městský soud k tomu doplňuje, že výkon trestu po více než deseti letech je z pohledu aplikace práva značně nešťastný a nežádoucí jak z hlediska veřejného zájmu, tak ze strany ochrany práv potrestaného řidiče, nicméně tato skutečnost nezpůsobuje zánik odpovědnosti za protiprávní jednání.
14. Žalobcem uvedené přirovnání k běhu promlčecí doby v trestním právu je zcela nepřipadné, neboť v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2024, č. j. 9 As 236/2023-41, v případě promlčecí doby v trestním právu je smyslem promlčení snaha uchránit osobu před stíháním po dlouhé době od spáchaní trestného činu, zatímco u žalobce jde o trvání platnosti zaznamenaných bodů, tedy důsledků již uloženého trestu. Žalobcem tvrzená judikatura pak v tomto směru také není přílehlavá. Ani z usnesení rozšířeného senátu sp. zn. 6 As 114/2014 nevyplývá, že by dosažení 12 bodů bylo dalším přestupkem, naopak z něj vyplývá, že záznam bodů má pouze charakter trestu. Tato sankce však není výsledkem řízení o námitkách, ale je uložena automaticky přímo ze zákona po dosažení 12 bodů v registru řidičů. Rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 15/2009 se týkal celního práva a možnosti uplatnění určitých majetkových práv, tedy šlo o situaci odlišnou od posuzovaného případu. V daném případě totiž také byla brána v úvahu právní nejistota ohledně majetkové situace a závazků, která by mohla trvat neomezenou dobu. V případě žalobce se však jedná o situaci podobnou výkonu trestu (viz

výše). Rozsudek kasačního soudu sp. zn. 4 As 102/2013 pak podporuje výše uvedenou argumentaci tohoto soudu, že je třeba důsledně odlišovat na jedné straně řízení přestupkové jako řízení o odpovědnosti za konkrétní přestupek a uložení sankce, a řízení námitkové na druhé straně, jehož předmětem je posouzení, zda byl záznam bodů proveden v souladu se zákonem.

15. Městský soud uzavírá, že v souladu s výše uvedeným principem vázanosti dříve vysloveného názoru správního soudu, nyní rozhodující senát nemůže vznesenou námitku posoudit jiným způsobem. Sice mezi vydáním zrušujícího rozsudku a nového rozhodnutí žalovaného uplynulo necelých 8 měsíců, tedy řízení o námitkách bylo delší než při rozhodování první žaloby, nejedná se však o skutečnost, která by byla rozhodná. Městský soud zároveň ověřil, že tento jeho názor nebyl překonán judikaturou vyšší soudní instance. Naopak, jak bylo ukázáno, je zde ustálená judikatura, jež přisvědčuje dříve vyslovenému názoru městského soudu, dle kterého v řízení o námitkách proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče není možné zohlednit délku, po kterou bylo toto řízení vedeno. Městský soud nicméně nad rámec poznamenává, že tuto délku je možné dle již citovaného rozsudku Krajského soudu v Praze sp. zn. 54 A 84/2022 zohlednit po ukončení tohoto řízení, jakmile je řidič příslušným správním orgánem vyzván k odevzdání řidičského průkazu (více viz daný rozsudek dostupný na www.nssoud.cz).
16. K námitce žalobce, kterou zpochybňuje pravost podpisu na pokutovém bloku a požaduje znalecký posudek, soud uvádí, že judikatura připouští, aby si o určité otázce v některých případech učinil orgán veřejné moci úsudek sám, přestože jde o otázku v první řadě odbornou (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 12. 5. 2015, č. j. 7 As 69/2014-50, č. 3252/2015 Sb. NSS, rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2021, č. j. 9 As 109/2021-28, či ze dne 24. 5. 2017, č. j. 6 As 296/2016-65). Shoda či odlišnost podpisů je zpravidla předmětem znaleckého zkoumání. K tomu však nemusí dojít vždy, zejména pokud jsou oba podpisy do té míry podobné, že tuto podobnost dokáže zhodnotit i laik. V případě, že správní orgán na základě více podpisů žalobce zhodnotí podobnost a podá k tomu relevantní vysvětlení, může shledat požadavek na provedení důkazu znaleckým posudkem nedůvodným. V nyní posuzovaném případě žalovaný uvedl, že podpisy žalobce, které jsou založeny ve správním spise, nezakládají takovou pochybnost, na základě které by bylo nutné pokutový blok pro zápis bodů do karty řidiče odmítnout. S tímto názorem soud nesouhlasí. Na podpisech, které se vyskytují ve správním spisu (plná moc ze dne 12. 10. 2010, obě verze odvolání ze dne 12. 6. 2011, pokutový blok ze dne 17. 9. 2010), je patrné výrazné první písmeno „R“ a relativně čitelné příjmení žalobce. Na pokutovém bloku ze dne 10. 4. 2010 je patrné maximálně první písmeno, u kterého není zcela zřejmé, zda se jedná o písmeno „R“. Za tímto písmenem následuje již v podstatě pouze obloukovitá čára (vlnky). Tento podpis tak dle soudu nejde i „laickým okem“ hodnotit jako shodný s jinými podpisy žalobce. Soud rovněž nesouhlasí s tvrzením, že uvedení SPZ, rodného čísla a čísla řidičského průkazu na pokutovém bloku potvrzuje, že tento nemohl být zfalšován. Policie ČR má přístup do informačních systémů, ze kterých tyto údaje bylo možné zjistit. Uvedení těchto údajů proto nepotvrzuje autenticitu podpisu žalobce, resp. jeho souhlas s projednáním přestupku na místě. Správní orgány tak dle soudu měly k ověření podpisu žalobce na pokutovém bloku obstarat další důkazy, a to například znalecký posudek znalce z oboru písmoznalectví. Městský soud si uvědomuje, že přestupce se může vědomě podepsat jiným podpisem, než standardně používá, za účelem znemožnění prokázání jeho souhlasu s projednáním přestupku na místě v následném řízení o námitkách. V takovém případě tak znalec nebude většinou schopen poznat, že daný podpis je podpisem přestupce, který se snažil, aby jeho podpis byl odlišný. Nabízí se však i jiné způsoby, jak prokázat souhlas přestupce s projednáním přestupku na místě, a to zejména svědecký výslech zasahujících policistů. Použitelnost takové svědecké výpovědi bude značně snížena čím později od spáchání přestupku bude výslech policistů proveden, jelikož ti si většinou po značné době nebudou schopni vybavit konkrétní projednání přestupku. Určitou vypovídající hodnotu by mohlo mít i zjištění,

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

zda žalobce uloženou pokutu ze dne 10. 4. 2010 zaplatil. Je představitelné, že orgán vybírající tyto pokuty bude mít o případně uhrazené pokutě záznam. Uhrazení pokuty za tento přestupek by dle názoru soudu velmi silně naznačovalo, že žalobce s projednáním přestupku na místě souhlasil, přestože pokutu neuhradil na místě, jak plyne ze samotného pokutového bloku, tak i oznámení o uložení pokuty. Bude samozřejmě záležet na míře určitosti takových dokladů, ze kterých musí vyplývat, že pokuta byla uhrazena právě za daný přestupek ze dne 10. 4. 2010.

17. Soud pro úplnost poznamenává, že Nejvyšší správní soud ve své judikatuře vyjádřil názor, že je primární povinností přestupce předložit znalecký posudek, který prokáže, že podpis na pokutovém bloku není jeho (viz rozsudky kasačního soudu ze dne 23. 8. 2018, č. j. 5 As 149/2017-44, nebo již výše uvedené rozsudky sp. zn. 9 As 109/2021 a sp. zn. 6 As 296/2016). Tyto závěry nicméně Nejvyšší správní soud učinil v řízení o návrhu na obnovu řízení, které je řízením o mimořádném opravném prostředku zahajovaném na žádost účastníka řízení. Řízení o námitkách proti záznamu bodů v evidenční kartě řidiče je naopak zahajováno nikoliv na žádost účastníka řízení, ale úkonem žalovaného. Dle § 123f zákona o silničním provozu vydání rozhodnutí, kterým správní orgán shledal námitky řidiče proti záznamu bodů v registru řidičů nedůvodnými, může být prvním úkonem v řízení. Svoji povahou se tak námitkové řízení blíží řízením zahajovaným *ex offio*, přestože je vyžadován i předchozí úkon účastníka řízení (podání námitek), proto i procesní aktivita správního orgánu a povinnost zjistit skutkový stav je vyšší než v případě řízeních zahajovaných na žádost.
18. Městský soud se posledně zabýval námitkou žalobce, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné, jelikož žalobce se nezabýval jeho argumentací uvedenou v námitkách proti provedenému záznamu bodů, které směřovaly k vytýkanému přestupku ze dne 17. 9. 2010. Žalobce v tomto podání uvedl, že po tramvajovém pásu sice jel, ale pouze za účelem vyhnutí se vozu, který patrně v důsledku technické závady nebyl schopen pokračovat v jízdě. Okolnosti svého jednání se snažil policistům vysvětlit a pokutový blok nepodepsal. V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že po prostudování doplněné spisové dokumentace dospěl k závěru, že pokutový blok týkající se přestupku ze dne 17. 9. 2010 (č. B 0885658, série CB/2004) splňuje zákonem předepsané náležitosti. Je z něj patrné, kdy, kde a kým byl spáchán přestupek, skutek je popsán dostatečně konkrétně tak, aby nemohl být zaměněn s jiným a obsahové a formální náležitosti splňují požadavky dle § 85 odst. 4 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Dále žalovaný uvedl, že z hlediska obsahu a formy nelze na blokové řízení na místě klást stejné požadavky jako na řízení jiná; pokutové bloky jsou vypisovány v improvizovaných podmínkách, často ve vyhrocených situacích, a právě rychlost vyřízení je jedním z klíčových atributů. Žalovaný dodal, že tento pokutový blok obsahuje podpis žalobce.
19. Soud k této námitce předně připomíná, že správní orgán rozhodující v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů je oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam, zda záznam v registru řidičů byl proveden zcela v souladu s tímto způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá v příloze k citovanému zákonu obsaženému bodovému hodnocení jednání. Správní orgán však v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. V případě pochybností o údajích uvedených v oznámení pak dále je na místě vyžádat doklady, na jejichž základě lze přezkoumat správnost předmětných údajů (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 1. 2019, č. j. 8 As 77/2018-47, ze dne 26. 1. 2017, č. j. 7 As 116/2016-38, ze dne 16. 3. 2016, č. j. 1 As 267/2015-38, a ze dne 7. 6. 2016, č. j. 10 As 53/2016-44). Splňuje-li pokutový blok obligatorní zákonné náležitosti (tj. popis skutku s označením místa a času jeho spáchání, vyslovení viny, druh a výměru sankce a podpis), je takový doklad dostatečný.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

V daném případě si žalovaný takový doklad, kterým byl pokutový blok, vyžádal a zhodnotil, že jeho obligatorní náležitosti jsou naplněny. Dle městského soudu je toto dostatečná reakce na námitky žalovaného. Soud doplňuje, že přestože žalobce namítal, že daný pokutový blok nepodepsal, je i na první pohled (na rozdíl od pokutového bloku ze dne 10. 4. 2010) zcela zřejmé, že podpis na pokutovém bloku ze dne 17. 9. 2010 je žalobcův, jelikož odpovídá jiným podpisům žalobce založeným ve správním spisu. To ostatně připustil i sám žalobce, který v žalobě uvedl, že podpis na pokutovém bloku ze dne 10. 4. 2010 je zcela odlišný od pokutového bloku ze dne 17. 9. 2010. Tímto tak dle soudu přímo uvedl, že podpis na pokutovém bloku ze dne 17. 9. 2010 je jeho.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

20. Z výše uvedených důvodů městský soud rozhodnutí žalovaného zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s.
21. Správní orgány jsou v dalším řízení vázány názorem vyjádřeným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). K podpisu na pokutovém bloku týkající se přestupku ze dne 10. 4. 2010 budou přistupovat jako k podpisu, který není na první pohled shodný s jinými ve správním spise založenými podpisy žalobce. K tomu, zda je to skutečně podpis žalobce, mohou nechat zpracovat znalecký posudek, popř. mohou souhlas žalobce s projednáním přestupku na místě ověřit jiným způsobem, např. svědeckou výpovědí zasahujících policistů. Je nicméně pravděpodobné, že tento výsledek bude kvůli nepochopitelné osmi leté nečinnosti žalovaného neprůkazný. Správní orgány mohou i zajistit doklady o uhrazení pokuty, jak bylo uvedeno výše v bodě [16] tohoto rozsudku. Nepodaří-li se správním orgánům prokázat, že žalobce s projednáním přestupku na místě ze dne 10. 4. 2010 souhlasil, nebudou moci tento záznam o přestupku hodnotit k celkovému naplnění 12 bodů v evidenční kartě řidiče a provedou opravu tohoto záznamu ve smyslu § 123f odst. 2 zákona o silničním provozu.
22. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, náleží mu náhrada nákladů řízení. Tyto náklady představují náklady na soudní poplatek ve výši 3 000 Kč za podání žaloby, 1 000 Kč za návrh na přiznání odkladného účinku žaloby a odměnu a náhradu hotových výdajů advokáta. Odměna náleží celkem za 3 úkony právní služby, a to převzetí a přípravu zastoupení [§ 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a za návrh ve věci samé (žaloba a replika k vyjádření žalovaného) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu. Za každý úkon právní služby náleží zástupci žalobce mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu], která se zvyšuje o 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. K tomu se připočítává i sazba daně z přidané hodnoty. Celkem tedy činí náhrada nákladů řízení částku 16 342 Kč, kterou je žalovaný povinen uhradit žalobci k rukám jeho zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28.02.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem provedla: S. K.